

værelse ved det aarlige Kirkesyn er af overordentlig stor Betydning, thi vi træffe i Tiendeafløsningsloven den Bestemmelse, at den Kapital, der skal baandlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse, fastsættes til Dels paa Grundlag af de aarlige Udgifter gennem de sidste 10 Aar. Man vil forstaa, at dette er en direkte Opfordring for Tiendejerne til at holde de aarlige Vedligeholdelsesudgifter nede paa et minimalt Beløb. Derved ville de nemlig ikke blot opnaa i de Aar at faa en større Del af Kirketienden udbetalt som Overskud, men de ville ogsaa opnaa, at den Kapital, der bliver baandlagt til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse, bliver mindre, end der normalt burde være Tale om, og de ville saaledes faa en større Del end ventet udbetalt som overskydende Beløb ved Tiendes Afløsning.

I § 27 omhandles de Ansøgninger, der kunne sendes til Menighedsraadens Indstilling. Jeg har tidligere her i Tinget omtalt Begrebet: de saakaldte „kvalificerede Ansøgere“ og besværet mig over, at det opretholdtes. Jeg har gjort det, fordi jeg saa, at Menigheden derved ofte hindredes i at træffe sit Valg og gøre sin Indstilling blandt de Præster, man helst ønskede at indstille, og jeg har derfor ved en tidligere Lejlighed lyst efter en Præstevalglov og en Præstelønningslov. Jeg skal ikke gøre det ved denne Lejlighed, thi den højtærede Ministers Udtalelser ved Forelæggelsen vare mig fyldestgørende med Hensyn til Forklaringen af, hvorfor en Fremsættelse af saadanne Lovforslag ikke allerede skete nu, og Ministerens Forsikring, at det vilde være ham kært, om ogsaa en Præstelønnings- og en Præstevalglov kunde være forelagt nu, er mig fyldestgørende. Men jeg tør maaske formode, at naar der i § 27 tales om et Uddrag, der sendes til Menighedsraadene, forstaaes dermed ikke blot en Fortegnelse over de paagældendes Navne og Opholdssted, Eksamensaar og maaske lidt til, men at det er de paagældendes virkelige Ansøgninger med de samme ledsagende anbefalinger og Udtalelser fra deres foresatte. Man har nemlig tidligere kun faaet en Fortegnelse over de paagældende, men ikke deres Ansøgninger, og da det som bekendt undertiden kun er en ret kort Tid, der leveres Menighedsraadene til at gøre Indstilling, er det fornødent, at de flest mulige Oplysninger fremsendes allerede ved Udsendelsen af dette Uddrag til Menighedsraadene. Det er endvidere fornødent, som sagt, fordi man tidt i disse Uddrag er

henvist til Folk, man ikke kender, idet de, man allerhelst ønsker at indstille, ikke ere fundne værdige til at komme mellem disse saakaldte kvalificerede Ansøgere.

Der staar dernæst med Hensyn til Indstillingen i § 28, at „ved det af Biskoppen berammede Møde, der ledes af Biskoppen eller Provsten paa hans Vegne, og til hvilket kun de valgte Menighedsraadsmedlemmer og de paa Menighedsrådet valgte have Adgang, indstilles tre af de Ansøgere, hvis Ansøgninger ere fremsendte, til Ministeriet“.

Jeg finder det i sin Orden, at Biskoppen, eller i hans Forfald Provsten, kommer til Stede i Menighedsraadet for at give de yderligere Oplysninger, som man kunde ønske, men jeg vil dog henstille, om det ikke var muligt at udskyde Afgørelsen saaledes, at Indstillingen ikke skal ske i dette Møde. Den Bestemmelse har man ikke haft tidligere, og jeg kunde tænke mig, naar jeg henser til det Tryk, som det undertiden kan øve paa Lægfolk, at en højtstaaende gejstlig Person er til Stede, at dette kunde komme til at præge Indstillingen i en Grad, som man ikke ønsker. Jeg hører nemlig ikke til dem, der mene, at det er de dumme Studenter, der blive Teologer. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Kultusminister, om ikke ved den fremtidige Behandling af Lovforslaget en saadan lille Ændring kunde indføres uden i nogen Henseende at forstyrre Lovforslagets Gang her i Rigsdagen.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen i § 30 om, at Ministeren i visse Tilfælde er henvist til at indstille den til kongelig Udnævnelse, som Menighedsraadet indstiller, maaske burde findes i § 28, idet § 28 stadig omhandler Forholdet ud fra den Betragtning, at der skal indstilles 3. Jeg er selvfølgelig meget glad ved, at man i det Tilfælde, jeg nævnte, hvor en Ansøger ved første Afstemning har faaet alle Stemmer, er færdig med Indstillingen med det samme, men det synes mig at være i Analogi dermed, om man tilføjede: i det Tilfælde, hvor der stemmes paa 2, er Indstillingen ogsaa færdig med det samme. Der skulde Menighedsraadene ikke behøve at beskæftige sig med den tredje, som ingen ønsker, og som maaske ingen kender.

Jeg har udtalt mig om Nødvendigheden af, at der baandlægges forsvarlige Midler til Kirkernes Vedligeholdelse i Fremtiden. Jeg kunde ønske at gøre en lille Bemærkning om de Smaakirker, der opføres ude omkring i Landet for smaa Midler, der indsamles blandt Befolkningen, og